

MAGYAR NÉPMESÉK: ANGYAL-BÁRÁNYOK

Horváthné Éva tanításvázlata – Krisztus Szeretete Egyház – Ságvár, 2020.09.09.

Élt egy nagyon szegény ember. Az erdő szélén lakott egy kis kunyhóban, a három fiával meg a feleségével. Abból élt, hogy az erdőn kivágta a fát. Hát bizony alig tengették az életüket. Egyszer az ember éppen az erdőn dolgozott. Nagyon elfáradt, elővette a tarisznyáját, eszegette a hamuba sült pogácsáját. Ahogy komótosan fogyasztotta a kosztját, odajött hozzá egy öregember. Mit csinálsz itt te szegény ember? Vágtam egy kis fát. Mi az enivalód? Semmi csak egy kis hamuban sült pogácsa. Fogadja el tőlem ezt a kis harapnivalót.

Jószívű, az utolsót is odaadta. A szeretet mindig ad. Nem a körülményekre tekint. 1Kor. 13,5.

Az ellentéte: Filippi 2,21.

Te szegény ember, van e sok családod? Van három fiam, de még kicsik. Nekem szolgálra lenne szükségem. Van egy birkanyám, azt kellene őrizni. Add nekem a legnagyobb fiadat szolgálatra. Három napig tart egy esztendő, száz forint a bér.

Elhívás szolgálatra.

Örül a szegény ember, hazamegy, és mondja a legnagyobbik fiának. Édes gyerekem holnap eljössz velem az erdőre, ott lesz egy öregember, az elvisz téged szolgálni.

Reggel az édesanyja feltarisznyálta, és elindította az édesapjával az erdőre. Alig hogy kiértek, megjött az öregember. Kézen fogta a fiút, és vitte magával. Addig mentek az erdőbe, míg rájuk esteledett. Megláttak egy kunyhót. Na, fiam megérkeztünk. Ahogy kivirradt, kiment a fiú, hát egy nagy birkanyáját látott.

Odaadom neked ezt a botot, ezt a tarisznyát meg azért adom neked, hogy hozol nekem abból az ételből, amiből a báránykák esznek. Ott van benne egy kulacs, azt meg töltsd meg azzal a folyadékkal, amiből isznak. Elindultak a báránykák, szépen haladtak egy darabon az erdőben. Egyszer csak előttük tátongott egy nagy folyó. A folyón keresztül, meg csak egy vékony palló volt átvetve. A báránykák meg elindultak, de annyira megterhelték a pallót, hogy a hasuk a vizet érte. Hejnye, megijedt erre a fiú. Ezen a deszka pallón sehogy nem tudok átmenni, mert leszakad alattam. Az utolsó bárányka odadörgölődött a lábához, ülj fel a hátamra, majd én átvizlek. De a fiú gorombán a hátára sózott a botjával, és hanyatt vetette magát a fűben, aztán várt.

Nem fogadta el a segítséget, hanem gorombán visszautasította. Ez kevélység.

Egyszer csak hallja, hogy csengőznek a báránykák, jönnek visszafelé. Akkor jutott a fiú eszébe, hogy mit parancsolt a gazdája. Szakított egy marék fűvet, merített egy kulacs vizet, és elindult a nyáj után. Ahogy hazaértek, az öregember már várta az udvaron. Na, fiam, látom, hogy haza hajtottad a bárányokat. Meg van e mind? Meg édes gazdám. Hoztál, amiből ettek? Hoztam. Hát, amiből ittak? Abból is. Na, hadd látom. Nem fiam. Ebből se nem ettek se nem ittak.

Be akarta csapni Istent. Luk.12,2. Nekünk is hazudtak olyat már, ami kitudódott.

Ezek a bárányok ilyenekkel nem élnek. Nem teljesítetted a szolgálatot, holnap a középső testvéred hozom el. De az sem volt jobb a bátyjánál, ő is ugyanúgy járt az öregember bárányaival.

Ne legyünk restek, egy kis akadály ne állítson meg bennünket. Mondhatta volna, hogy ebből a fajta családból elég, de Isten türelmes a teremtményével. 1Thess. 2,4.

Otthon aztán mondta a legkisebb fiának a szegény ember. Fiam te vagy a soron, holnap eljössz velem az erdőre. Másnap az öregember már várta őket. Megfogta a gyerek kezét és vezette, míg rájuk nem sötétedett. Na, fiam, itt fogsz aludni. Reggel kopogtatott az öregember az ajtaján, a fiú nyakába akasztotta a tarisznyát, és elindult a bárányok után. Mentek a bárányok, de ahogy beljebb értek, mindig sötétebb lett. Az erdő közepén már olyan sötét volt, hogy félelem fogta el a fiút. Hát még mikor a folyóhoz értek.

Nem adta fel, nem állt meg, nem lett rajta úrrá a félelem.

Az egyik bárány odadörgölődött a fiú lábához. Kisfiú ülj fel a hátamra. Felült a fiú, az meg átvitte a folyón. Ahogy áttértek, még beljebb mentek a sötétségbe.

Akadályok: keskeny deszka, sötétség, félelem. Ezek a visszatartó erők akadályozni akarták abban, hogy eljusson a célba. Akármilyen akadály jön, akkor is elmegyek a gyülekezetbe. Ne legyünk a saját ellenségeink. A legkisebb fiú engedelmes volt, mert teljesítette a feladatot.

De egyszer aztán nagy világosság támadt előtte. Dörzsölgette a szemét a fiú, és a nagy világosság közepébe meglátott egy kis kápolnát. A báránykák meg szépen sorakoznak befelé a kápolnába.

Ilyen, amikor sorakozunk a gyülekezetbe.

Látta aztán, hogy a kis bárányok az oltár előtt, megrázkódnak, angyallá változnak. Egy gyönyörű kis kehelyből magukhoz vesznek egy kis ostyát, meg egy kis bort.

Jó legelőre vitte a bárányokat, szellemi táplálékot kaptak. Úrvacsorát vettek.

Akkor rázkódnak megint egyet, báránnyá változnak vissza. Mikor a legutolsó bárányka angyallá vált, elvette a fiú tarisznyáját, beletett egy ostyát, a kulacsába meg öntött a borból, és megindultak hazafelé. Mikor a folyóhoz értek, a kisfiú ráült a báránykára, így került át a deszka pallón, nyugodtan haladtak hazafelé.

Az egyik bárányka őrangyal szerepet töltötte be. Isten jelenlétéből békességgel megyünk haza.

Az öregember várta őket az udvaron. Na, kisfiam megvannak e mind a bárányok? Megvannak gazdám. Ettek e? Ittak e? Ittak. Akkor mutasd a tarisznyádat meg a kulacsodat. Oh, látom kisfiam, teljesítetted a szolgálatot, ezért a száz forinton kívül, teljesítem egy kívánságodat is. A fiú már tudta, hogy az öregember maga a jó Isten, a bárányok meg az angyalkái. Azt mondta hát kedves gazdám továbbra is téged szeretnék szolgálni, csak az a kérésem, hogy egyszer hazamehessek a szüleimhez, hogy tőlük elbúcsúzhassak. Úgy is tett. Hazament, elköszönt az apjától, az anyjától, a két testvérétől, átadta nekik a bérít, aztán visszatért az öregemberhez, és még most is neki szolgál.

Odaszánta magát a szolgálatra, elkötelezte magát. János 4,34.

Mi az Atyáé vagyunk, és Ő rendelkezik velünk, ha hagyjuk.

5Mózes 13,4

Az Urat, a ti Isteneteket kövessétek, és Őt féljétek, és az Ő parancsolatait tartsátok meg, és az Ő szavára hallgassatok, Őt tiszteljétek, és Őhöz ragaszkodjatok.

Márk 8,34

A sokaságot pedig az Ő tanítványaival együtt magához szólítván, monda nékik: Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztyét, és kövessen engem.

A kereszty felvétele Isten elhívását jelenti szolgálatra. Mindenkinek el kell köteleznie magát abban, hogy az Urat szolgálja. A gyülekezetben tanulunk és továbbadjuk az Igét.

János 12,26

Mondja vala pedig mindeneknek: Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztyét minden nap, és kövessen engem.

A témához kapcsolódik a gazdag ifjú története:

Máté 16,24

Ekkor monda Jézus az Ő tanítványainak: Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztyét, és kövessen engem.

Máté 19,21

Monda néki Jézus: Ha tökéletes akarsz lenni, eredj, add el vagyondat, és oszd ki a szegényeknek; és kincsed lesz a mennyben; és jer, és kövess engem.

Márk 10,21

Jézus pedig rátekintvén, megkedvelé őt, és monda néki: Egy fogyatkozásod van; eredj el, add el minden vagyondat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; és jer, kövess engem, felvén a keresztyét.

1Thimóteus 2,4

Aki azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön és az igazság ismeretére eljusson.